

[Rosing.]

geografiske placering og klimatiske forhold, hvorfor en særordning som den, min henvendelse går ud på, er en nødvendighed.

Dernæst vil jeg tillade mig at berøre spørgsmålet om ønskeligheden af snarlig indførelse af forsikringslove i Grønland. Den 1. januar i år trådte forsikringsaftaleloven i kraft i Grønland, men dette betyder ikke, at der også er indført alle hernede kendte forsikringsformer, såsom livsforsikring, ulykkesforsikring og ansvarsforsikring. Selv om enkelte personer som entreprenører og deres ansatte kan tegne livs- og ulykkesforsikring efter de love, der gælder her, er der endnu ingen i Grønland gældende forsikringslovgivning på særlige områder ud over brand- og motorbådsforsikring.

Mig bekendt er der i 1957 nedsat et udvalg af socialministeren, som skulle lave et udkast til en ulykkesforsikringslov i Grønland; men endnu er der ikke forelagt noget udkast for landsrådet til udtalelse. Det forekommer mig, at dette arbejde går temmelig langsomt, og hvis udkastet ikke bliver forelagt i landsrådet i år, må vi regne med, at et lovforslag først bliver fremsat for det høje ting i vinteren 1962-63, altså 5-6 år efter nedsættelsen af udvalget. Jeg må have lov at sige, at lovgivningsarbejdet for Grønland netop på dette område slet ikke holder trit med udviklingen i øvrigt i Grønland. Grønlands landsråd har flere gange gennem årene peget på nødvendigheden af at få indført de nævnte forsikringslove.

Alle de hidtil indtrufne større og mindre skibs- og motorbådsforlis har vist, hvor farligt det er at besejle de grønlandske farvande, navnlig i vintertiden. Den trafik i Grønland, som foregår med fartøjer, forøges fra år til år, især i den sydlige del af Vestgrønland, hvor helårsfiskeri er muligt. For enhver må det være klart, at fanger- og fiskerliv — på grund af geografiske og klimatiske forhold — er farefuldt. Det største tal i dødelighedstabellen allerede for 5 år siden fortæller om ulykkernes hyppighed i Grønland. Teknikkens indførelse i Grønland medfører tillige en større risiko for ulykker for den arbejdende befolkning, der betjener tekniske hjælpemidler. Af disse grunde og i overensstemmelse med lands-

rådets ønsker og med en henvendelse fra Grønlands Arbejdersammenslutnings formand, Lars Svendsen, vil jeg rette en henvendelse til den højtærede Grønlandsminister om at foranledige fremskyndelse af det nævnte lovgivningsarbejde. I øvrigt er det min personlige mening, at en ansvarsforsikring er lige så påkrævet som de andre af psykologiske grunde.

Lad mig så lige vende tilbage til spørgsmålet om Grønlands tilslutning til frihandelsammenslutningen den 1. juli i år. Det bliver en milepæl i Grønlands historie, at landet, som det øvrige rige, tilslutter sig de syv. Dette skridt har landsrådet tiltrådt i 1960, et skridt, der synes at indebære gunstigere markedsforhold end for det øvrige rige.

Ifølge en opgørelse over eksporten af visse grønlandske produkter for 1958 er eksporten i overvejende grad gået til de syv, nemlig af rejeprodukter 35 pct., af saltet fisk 82,2 pct. og ca. 50 pct. af skindproduktionen. Jeg er glad for, at tilslutningen kan ske på så tidligt et tidspunkt, som tilfældet bliver, sådan at Grønland kan drage nytte af de toldnedsættelser m. v., som fra 1. juli 1960 trådte i kraft i de tilsluttede lande.

Ved denne lejlighed vil jeg på Grønlands vegne rette en tak til den højtærede udenrigsminister for hans ihærdige arbejde for denne sag; dog forekommer det mig, at den højtærede udenrigsminister kunne have berørt dette spørgsmål i sin redegørelse i går i forbindelse med spørgsmålet om markedsproblemerne. Dette er jo dog et skridt, der også angår en del af Danmark. I øvrigt synes jeg, at jeg som repræsentant for Grønland kunne have været underrettet om denne nyhed, inden aviserne begyndte at skrive om det. For en sikkerheds skyld vil jeg dog stille det spørgsmål, om medlemslandene i frihandelssammenslutningen har godkendt den af landsrådet stillede betingelse vedrørende visse dispensationer, nemlig at samtlige de nugældende ordninger i Grønland bevares uændret. Med denne betingelse ville jo landsrådet tilslutte sig de syv.

Jeg kan ikke slutte denne tale uden at nævne en anden glædelig begivenhed, nemlig den grønlandske befolknings klare svar på spørgsmålet om nedsættelse af valgrets-